

عنوان مقاله:

نمود پذیری هویت مکانی مهاجرین غیر بومی در شهرهای نفت خیز بزرگ و کوچک: (نمونه موردی: شهر اهواز و شهر گچساران)

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی تحقیقات در عمران، معماری و شهرسازی و محیط زیست پایدار (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

تورج جلیلی
ندا گشتاسبی
سجاد رضایی

خلاصه مقاله:

هویت، مجموعه ای از صفات و مشخصاتی است که باعث تشخیص یک فرد یا اجتماع از افراد و جوامع دیگر می شود. معنا در مکان، علاوه بر ویژگی های بصری، متأثر از تعاملات متقابل انسان ها، رفتار و فعالیت هاست. هویت در مکان ها به واسطه ایجاد و تداعی خاطرات عمومی در استفاده کنندگان، دلبستگی را رسیدن به پاسخ این در آنها به وجود آورده و این حس مکان است. در این راستا پژوهش حاضر با نفر حجم نمونه به منظور ارزیابی هویت ساکنین غیر بومی شرکت نفت در شهرهای اهواز 140 - سال صورت گرفته است. روش پژوهش توصیفی 20 (شهر بزرگ) و گچساران (شهر کوچک) با سابقه ی سکونت بالاتر از تحلیلی بوده که حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران تعیین گردیده، پرسشنامه ها در واحد محلات با استفاده از روش نمونه گیری طبقه بندی و احتمالی (علمی SPSS) توزیع گردید. داده های جمع آوری شده از طریق پرسشنامه، با استفاده از نرم افزار آزمون محاسبه میانگین هویت و ضریب همبستگی پیرسون، ANOVA و همچنین روش های آماری نظیر توزیع فراوانی، توصیف و تحلیل شده اند. نتایج این پژوهش نشان می دهد که رابطه ای معنادار بین بومی و غیر بومی بودن افراد و حس تعلق آن ها نسبت به مکان زندگی شان وجود دارد. همچنین نتایج بدست آمده از تجزیه و تحلیل داده های آماری، نشان می دهد شاخص هویت مکانی (تداوم، تمایز، اثربخشی و عزت نفس)، شهر اهواز میانگین بالاتری نسبت به شهر گچساران 4 که در هر دارد

کلمات کلیدی:

هویت مکانی، تداوم، تمایز، مهاجرت، شهرهای نفت خیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529092>

